Ե· ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1360 ՈՒՐԲԱԹ 15 ՅՈՒԼԻՍ 1888 (Ն· Տ·) 27 ՅՈՒԼԻՍ 1888 17 ՉԻԼԳԱՏԻ 1305

20 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՉ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան–խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ՕՐԻՆԱԿԱՆ ԵՐԿԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար Տարեկան	գներկան արժէք	160
» » Վեցամսեայ	»	80
» » Երեամսեայ	»	40
Գաւառաց » եւ արեւգան	»	
Թղթատարով տարեկան	»	240
Գաւառաց համար եւ արեւգան		
Թղթատարով վեցամսեայ	» »	120
Օտար երկիրներ, տարեկան	ֆրանք	58
» » վեցամսեայ	»	26

Պետք գրկուած յայտարարութեանց համար դիմել Տիրութեան վրայ և Խմբագրութեան գրկուած նամակ կամ գրութիւն եւ չտրեալը·

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Ե· ՊԱՂԻՍ, 15 ՅՈՒԼԻՍ, 1888

ԵՐԵԿԻ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

(ՅՈՒԼԻՍ 20ԷՆ ՄԻՆՉԵՒ 23 ՅՈՒԼԻՍ·)

Պէռլին, 20 յուլիս.— Կ'քսուի թէ Պէռլինի գերմանական դեսպան Պրէյ կոմս է որ կը մղէ զՄիլան Թագաւոր երկրորդ ամուսնութիւն մը կնքելու, և Գերմանիոյ փոքր աքքունեաց միոյն պատկանող իշխանուհի մը արդէն նշանակուեր է իբրեւ ապագայ Թագուհի Սերպիոյ։ Պ· Ռիսթիչ ըսեր է· «Այս ընթացքով չատ չանցած երեք գահաժառանգներ պիտի ունենանք·— արդի գահաժառանգն, և ա՛ն գահաժառանգ զոր Միլան Թագաւոր կրնայ ունենալ իւր երկրորդ ամուսնութենէն, և Բարեսիրելիչ իշխան»։

—Սոֆիա, 20 յուլիս.—Պ· Սթամպուլով հեռագրեր է Փերտինանտ Իշխանին թէ, եթէ չուզեր Սահմանադրութիւնը բռնաբարելու յանցանքը գործել, պարտի խնամակալութիւն մը հաստատել, քանի որ կը խորհի Պուլկարիայէն դուրս երթել՝ իւր մարդն յԱստրիա տանելու համար, Իշխանն այս կարծիքէ չէ։ (·)—Պահպանողական նախարարաց՝ Պ· Պ· Նաչեւիչի և Սթօյովի հրաժարման գործն առկախ կը մնայ։ Զանքովենց և Պ· Սթամպուլովի միջև բանակցութիւնը կը շարունակէ՝ Ազատական և Զանքովեան երկու կուսակցութեանց ձուլմամբ ազգային մեծ կուսակցութիւն մը կազմելու համար։

—Անցեալ չաբթու Անգլիոյ ալ և այլ կողմերն յատուկ հանդէսներ կատարեցան սպանիական Արժատային պարտութեան յորդորդ հարիւրամեակին առթիւ։ Որովհետեւ «Անպարելի» Արմատային խայտառակական գործին մէջ փլիմսոլի և չրջկայ գաւառին ժողովուրդը մեծագոյն բաժին ունեցած էր իւր քաջութեամբ և իւր զոհողութեամբ, փլիմսոլի մէջ կատարուած հանդէսը մանաւանդ չքեղ էր։ Հոն մեծ յիշատակարանի մը հիմնաքարը գրուեցաւ, որ պիտի բարձրանայ ի պատիւ այն մեծ դէպքին։ Ելիզապէթ Թագուհւոյն ժամանակին հանդիսաւորապէս շքեղ էր։ Հոն մեծ յիշատակարանի մը հիմնաքարը գրուեցաւ, որ պիտի բարձրանայ ի պատիւ այն մեծ դէպքին, Ելիզապէթ Թագուհւոյն ժամանակին հանդիսաւորութիւններով պատմական ձիարձակութիւն մը տեղի ունեցաւ, որ ջերմագին ծափահարեցաւ և ընդհանուր հաւանութեան արժանացաւ՝ համազգեստներուն և այլ պարագայից պատմական ճշդութեամբ և ձիաւորաց ճարպիկութեամբ։ Երեկոյին Փլիմսոլի քաղաքապետն իւր պալատան մէջ շքեղ հացկերոյթ մը տուաւ 800 հրաւիրելոց։ Ճառեր արտասանուեցան՝ սպանիական կաթոլիկ Արժատային պարտութեան Անգլիոյ և անկէ ազգային եկեղեցւոյն համար ունեցած մեծ նշանակութիւնը բացատրող։

—Պ· Քրիսթիի Թերթը, Ունիոնը, կը հերքէ այն զրոյց թէ կոմս Հէրպերթ Պիզմարք Փարիզ պիտի երթայ, առաջարկելու ընդհանուր զէնքնկեցութիւն մը, որ Ֆրանսայէն սկսի։

—Հաւասի Գործակալութիւնն անցեալ օր ծանուցած էր եւրոպական լրագրաց մէջ թէ Պապը Նորէն միաբը վտխած է, ի բաց Թողլով Հռոմէ մեկնելու մտադրութիւնը։ Վատիկանի պատուական Թերթն, Օսէրվատոր Ռոմանօ, ընդհակառակն, յօդուած մը կը հրատարակէ յուլիս 19 Թուով, Պապին Հռոմէ մեկնելու խնդրոյն վրայ, զոր «կարելիս կը նկատէ, Պապական Թերթն այս զրոյցին պատճառած ընդհանուր յուզումէն (·?·) կը հետեւցնէ թէ Պապին Հռոմայ մէջ ունեցած դիրքն ևս քան զիւս անապահով կը դառնայ։

—Կ· Պոլսէ կը հեռագրուի թէ Նախորդ Խոսիլ Իսմայիլ փաշա առողջական պատճառներով Գերմանիոյ ներկայութեան երթալու մտադրութիւն յայտնած լինելով, Հռոմէական կողմերէ իրեն դիտել տրուեր է թէ վատորոշ գեղազուարճ եղերքն աշխարհահռչակ են իրենց փրկարար ազդեցութեամբ ամէն կարգի Թարգական առողջութեան համար։ Բայց եթէ Ըրոյ չափազանց մօտաւորութիւնը կը դպչի իրեն, Խըտիվը լաւ կ'ընէ վերերը՝ բլուրներն՝ ելնելով, ուր օդն աւելի ևս նպաստաւոր է տկարներու։

—Ամէն տարօրինակութենէ հրկիւղ, Ամերիկա, կրօնային տարօրինակութենէն ալ երկիրն է։ Մերթ այն նահանգին ուր Մորմոնը մահու և կենաց պայքար մը կը մղէն ամերիկեան նորահաստատ օրինաց դէմ, այս օրերս յառաջ եկաւ նոր Մոլախս մը։ Սեւամորթ մ'է այս, ձիլս Մօս անունով, պերճախօս քարոզիչ բողոքական, որ կը յայտարարէ թէ ի վերուստ պաշտօն տրուած է իրեն երթալ փրկելու Ափրիկէի սեւամորթներն, եւ Ամերիկայի սեւամորթներն ալ իրենց նախկին հայրենիքն (Յափրիկէ) առաջնորդելու։ Այս ամերիկացի Մէհտին կը բնակի Ինտիանա նահանգին Իվանսվիլ քաղաքին մէջ։ 62 տարեկան է, և մինչեւ Հարաւացոց և Հիւսիսայնոց պատերազմը գերի մ'էր, իւր քարոզչական տաղանդով Միացեալ նահանգաց ամէն սեւամորթաց մէջ խնատութեան մեծ համբաւ ստացած է, և որովհետեւ սպիտակամորթներն եւս կը ճանչեն իւր արժանիքը, չուտով ծանալած է իւր համբաւ։ Կը տրաւիրէ սեւամորթները պատրաստ լինել նաւ նստելու՝ Ափրիկէ երթալով այն երկրին սուտ աստուածներն արձակելու և մարդակերներն ի քրիստոնէութիւն դարձնելու համար։ Ամէն կիւրակի կ'որոտայ բեմէն, և շնորհիւ հեռագրաց, իւր քարոզք երկրին ամէն կողմն արձագանգ կը գտնեն, և ամէն սեւամորթ քարոզիչ եռանդուից հաւակրանք կ'ղրկուին Իվանսվիլի Մարգարէն։ Արդէն հազարաւոր արք և կանայք կը դիմեն դէպ Յինտիանա, և հիւսիսային նահանգաց մէջ սեւամորթաց ընտանիքներ մեծ թուով շարժման մէջ են։ Իրենց գործերը կարգի կը դնեն՝ առանց չհրամանին Ափրիկէ երթալու պատրաստ գտնուելու համար։ Այս շարժումն մեծ յուզում կը պատճառէ Ամերիկայի մէջ։ Միացեալ նահանգաց ոսկեամորթք գժգոհ չեն Միացեալ նահանգաց մէջ տեսնուող այս գաղթարին չարժումէն՝ զի սպիտակ տարրը միշտ սեւամորթ տարրին ձեռքէն երկիր եւ գործ կորզելու վրայ է։ Կրնայ մինչեւ իսկ կասկածուիլ թէ Իվանսվիլի կարծեցեալ մարգարէն միթէ սոսկ քաղաքական գործիչ մը չէ՞, Միացեալ նահանգաց սեւամորթներուն թիւն աւելի եւս նուազեցնելու համար։

—Թէեւ Հաւաս կր ճգնի հաւատացնել թէ Ռուսիոյ և Գերմանիոյ կայսերաց տեսակցութիւնը քաղաքական նշանակութիւն չունի, բայց այս տեսակցութեան վրայ երկկի Մուրհանդակաւ առնուած լրագրաց տուած նորագոյն տեղեկութիւններէն կ'երեւի թէ Ալիքսանդր Գ և Վիլհելմ Բ քանիցս առանձին երկար տեսակցութիւններ ունեցած են, և նմանապես Կոմս Հէրպերթ Պիզմարք և Պ· Կիրս իրարու հետ և կայսերաց հետ երկար տեսակցութիւններ ունեցած են, որոց արդիւնքը թէեւ առայժմ գաղտնի պահուի, անտերկրայելի է թէ քաղաքական որոչումներ կան ուրուած։

—Վիսպատրնէ մեկնելէ ի վեր, Նաթալի Թագուհին Եւրոպիոյ մէջ մեծ շրջան մը կ'ընէ, չի գիտցուիր ի՞նչ նպատակաւ։ Վիսպատրնէ Վիեննա գնաց, ուր այս անգամ սերպիական դեսպանատունն ալ չ'որ ղինք դիմաւորեց ու մեծարեց իբրեւ Սերպիոյ Թագուհին։ Անոի Փարիզ գնաց, ուր փարիզեան լրագրերէն կը տեղեկանանք թէ իւր չնաշխարհիկ գեղեցկութիւն ընդհանուր օրանչացում պատճառեր է։ Փարիզէ Պրուսել գնաց, և անտի՝ Լա Հէյ, ուր «Հնդկաստանի պանդոկին» լիցաւ Հոլլանտացի Ժողովուրդն հատկապէս և յարգանօք ընդունելոց զինք։

—Նովոյէ կ'ըսէ թէ Աւստրիա զբօ գնած է գՈւրկարիա՝ Պելովա Վարա ջելի երկաթուղւոյն տիրելու, աւստրեան ազդեցութիւնն ամրապնդելու համար պալքանեան թերակղզւոյն մէջ։

—Ռուս գիւանագէտ մը Փեթերհոֆի տեսակցութեան վրայ սա կարծիքն յայտներ է, (Տէյլի Թելկրաֆի Թղթակցութեան Նայելով)։ «Զարը Փեթերհոֆ գնաց աւելի քան երբեք հաժողած Աբեւելից մէջ Ռուսիոյ կատարած և կատարելիք գերին կարեւորութեան։ Բայց եթէ Վիլհելմ կայսր Փեթերհոֆ գնաց Ֆրանսան մեկուսացնելու յուսով, կրնար մինչեւ Փեքին երթալ, զի այդ խորհրդի յաջողութիւնն անկարելի է։»

—400 Մէհտիականք յարձակեցան եգիպտոսի հարաւակողմի սահմանա գլխին մօտ Վատի Հալֆայի գիւղերուն վրայ։ Անգլիեգիպտական զօրքերը զանոնք ի փախուստ դարձուցին։

—Հելլէն կառավարութիւն հաստատեցաւ որ Մառուայի մէջ բնակեալ հելլէն հպատակները վճարեն իտալեան կառավարութեան հաստատած տուրքերը։ Կ'երեւի թէ, ինչպէս Ֆրանսա ի Թունուզ, Իտալիա ևս ի Մասուա պիտի յաջողի հաչակել թէ Քափիթիւլասիօնք դարձած են, Մասուա «իտալեան երկիրը» լինելով այժմ։

—Կոչսա Սերպիոյ գործոյն վրայ կարդ մը լուրեր կուտայ, զորս առ այժմ վերապահութեամբ պէտք է ընդունինք։ Միլան Թագաւոր, որ ամուսնացած կը պահանջէ, ետ տըւեր է իւր կնոջ դրամագիտն, ինն միլիոն ֆրանք, զոր յանձներ է Ռուչիտեան դրամատան, Ազգեցիկ անձնաւորութիւնք, ինչպէս Հօրվաթովիչ և Կրաւիչ զօրավարք, խստիւ բողոքեր են Պ· Քրիսթիչի նախարարութեան ընթացքին դէմ, և որոշեր են Միլան Թագաւորին գահընկեցութիւնը պահանջել, նաև խնամակալութեան մը հաստատումը՝ գահաժառանգին անչափահասութեան միջոցին։ Սերպ ժողովուրդն յայտնութիւնն գրգռող յայտարարութիւններ տարածուեր են քաղաքաց և գիւղօրէից մէջ։ Պատերազմական նախարդ զօրավար Քրոմիչ, որ ալ և այլ նկատմամբք առելի անձ մ'է, ամբոխին կողմէ սուլուեր և նախատուեր է։ Ռուսասէր կուսակցութեան պետերն հակոգութեան ներքև առնուեր են, և Պ· Քրիսթիչ կը խորհի եղեր զանոնք արատասել։

—Ոտեսալէ հեռագիր մը կ'ըսէ թէ հոն քուռն զարոյթ կը տիրէ Միլան Թագաւորին Նաթալի Թագուհւոյն նկատմամբ բռնած «անարդ» ընթացքին դէմ, «Ծոլչոյի Թագուհին հարուստ էր, Ք'րտսնի, Միլան Թագաւոր ամենայն ակնածանօք վարուեցաւ անոր հետ, բայց երբ իւր կնոջ հարստութիւնն սպառեցաւ, անոր դէմ դարձաւ։»—Այս տեղեկութիւն չի համաձայներ այն տեղեկութեան հետ թէ Նաթալի Թագուհւոյն դրամօժիտն, որ ինն միլիոն ֆր· էր, Միլան Թագաւորին կողմէ ետ տրուեր է կամ պիտի տրուի եղեր։

—Մասվուէ Վէսոմոլէ «Դերմանը ի Ռուսիա» խորագրով յօդուած մը հրատարակեց, որով ցոյց կուտայ գերման գաղթականաց ի Հարաւային Ռուսիա հաստատման Ռուսիոյ համար ունեցած բազմադիմի ձեռնտուութիւնք։ Կ'առաջարկէ որ ռուս կառավարութիւնն ատոնց նպաստ արտաքսէ այս գերման գաղթականները։ Այս յօդուած, որ Վիլհելմ կայսեր Փեթերհոֆ հասնելէն հաղիւ 24 ժամ յառաջ հրատարակուեցաւ, չատ ուշադրութիւն գրաւեց քնակնաբար։

—Պերլին, 20 յուլիս.—Շատ մը գրածառօր վար գրուեցան էրֆուրթի դինուց գործարանին համար, ուր կ'ըսուի թէ 18 հազարորդամեր տրամագծով յոյժ թեթեւ հրացան մը պիտի չինուի գերման բանակին համար։ Նոր հրացանին գնառնին երեք հազար մեթրօ տեղ կ'երթայ։

—Նորթ Տէյլի Ռիվիւսին Զայնուն, ի պատասխան ֆրանսական թերթի մը, որ ըսած էր թէ Գերմանիա ամեն գիւղամ պիտի ընէ Ռուսիոյ ի կարգադրութիւն պուլկարական խնդրոյ, կը յայտարարէ թէ գերման աշխարհավարք, Պերլինի դաշնագրէն ներշնչեալ, ի սկզբան անտի բողոքած են Փերտինանտ Իշխանի արկածախնդիր ձեռնարկին դէմ, և այս մասին ո՛և է պայման չեն առաջարկած Ռուսիոյ։ Պերլինի Դաշնագիրն, որոյ յօրինման Գերմանիա նախագահած է, ամեն Տէրութիւնները կապող պայմանագիր մ'է, և Փերտինանտ Իշխանի Պուլկարիոյ գահն տիրելն հակառակ է այն պայմանագրոյն սրտագրութեանց։

—Ալբաս-Լոռենցոյ սրտին մէջէն փռանսական ազգութեան ամեն ղգացում արմատախիլ ընելու համար գերման կառավարութիւնն ո՛չ մէկ խստութիւն կը խնայէ։ Հանրային վարժարանաց մէջ փռանսերէնի դասախօսութիւնն կը խնայէ։ Ալբաս-Լոռէնի կառավարութիւնը գայ ևս արգիլեց խստիւ, փռանսերէնի թէ՛ ժամնաւոր դաս տալուներուն և թէ այնպիսի դասախօսութեանց հետեւող աշակերտներուն պատիժներ սպառնալով։ Բովանդակ տիեզերաց մէջ, ուրեմն, Ալբաս Լոռէն միա՛կ երկիրն է ուր մարդ կընա՛ պատժուիլ փռանսերէն (կամ՛ և իցէ լեզու) սորվելուն համար ։!։։ Կեցցէ՛ Պիզմարքեան-քաղաքակրթութիւն։

—Ծուխատանի Թագաւորն, որ իւր երկրին մէջ կը ձանձրանայ, և տարւոյն մէկ կարեւոր մասը ճամբորդութեամբ կ'անցուցնէ, Փեթերսպուրգ գնաց, ուստից Քոփէնհակ, Գերմանիա և ուրիշ տեղեր ալ պիտի երթայ անշուշտ։

—Թուլլաժուի (Իտալիա) բանտին բժիշկ Տքթ· Ռիտլի լրագրական եղած այնպիսի պարագային մէջ որք գործին քաղաքական հանգամանք մը կուտան, երկու չաբաթ յառաջ մեռած էր իտալեացի հարուստ ագարակատէր մը, Պ· Մանտվի, եռանդուն կուսակից Պ· Փառնէլի։ Որովհետեւ Պ· Մանտվի բանտ երթեկէն մէկ քանի օր եռքը մեռած էր, Փառնէլեանք յայտարարեցին թէ խեղճ մարդը զոհ գացած էր բանտային խստութեանց, և կառավարութիւնը քննութիւն մը հրամայեց։ Այս քննութեան միջոցին ապացուցուեցաւ թէ Պ· Մանտվիլի բանտուած պահուն Տքթ· Ռիտլի բժշկական քննութեան մը ենթարկուելով գան, մահացութեամբ յայտարարած էր թէ կարող է կրկի բանտային ամենախստ դրութիւնն, այսինքն՝ անունդէ զրկուած և չարաչար աշխատութիւն, նէ այս խստութեան զոհ եղաւ Պ· Մանտվի։ Տքթ· Ռիտլի, ուրեմն, տեսնելով թէ հակամարդկային գործի մը պատասխանատուութիւնն իւր վրայ պիտի ծանրանայ, յօդուածասիրենէն անձնասպան եղած է։ Կ'երեւի թէ այս բժիշկ Պահպանողական էր, և Փառնէլեանք ուրախ են որ իւր պատիժն իւր ձեռօք կրած է։

—Պ· Տիւբլէռ, Ֆրանսայի Նախկին Նախարարապետն որ ժամը ծանոյց հեռագիրը, 1812ին ծնած էր, և ազգատ ծնողաց զաւակ էր, այնպէս որ 1836ին լրագրաց փորձերը սրբագրելով ապրուստ կը ճարէր։ Քեռւոյ խմբագրական ասպարէզի մէջ մտնելով, 1840ին Նափօլէոնի մէջ գրեց, գլխաւորապէս արձակագիտական և երկտական խնդրոց վրայ։ Երկու տարի յետոյ Թողուց այս թերթն, բայց 1848ի Ֆրանսական յեղափոխութիւնն և երկրորդ Հանրապետութեան հռչակումը վերստին գործօն դեր մը տուին իրեն։ Փարիզի քաղաքապետ կարնիէ Փաժէսի օգնական եղաւ, յետոյ երկտական խորհրդականն և վերջոյ երկտական նախարար, երբ Նափոլէոնեանք երկրորդ Հանրապետութիւնն յաղթահարեցին, Պ· Տիւբլէռ ինքզինք ճարտարարուեստից տուաւ, և Սպանիոյ մէջ գրաժատան մը տնօրէն եղաւ։ Հանրային կեանքէ բաչուած կ'մպրէր ի Պարսն, երբ 1871ի Ազգ· Ժողովոն անդամ ընտրեցաւ, 1875ին՝ դեր–նախագահ Ժողովոյն, և նոյն տարին ցկեանս Մերակորոյ անդամ եղաւ։ 1877 ին, իբրեւ դեր նախագահ Մերակորոյ, Պ· Պրոլիի յետագիտական նախարարութեան գէմ ելաւ, և երբ՝ 1882ին՝ ե-գիպտոսի խնդրոյն պատճառաւ, Պ· Ֆրէսինէի նախարարութիւնն լինկաւ, Պ· Տիւբլէռ նախարարապետ եղաւ, քանի որ առաջնակարգ հանրապետական գաղափագէտ մի առ մի կը հրաժարէին նոր վարչութիւն մը կազմելու ծանր պաշտօնէն։ Պ· Տիւբլէռի նախարարապետութիւնն հինգ ու կէս ամիս միայն տեւեց։ Անկէ ի վեր նախարարական պաշտօն չունեցաւ։

—Ռումանիոյ Ելիզապէթ Թագուհին, որ Քարմէն Սիլվա կեղծ անունն ներքեւ հանրածանօթ է գրական աշխարհին մէջ, և բազմաթիւ վէպեր և բանաստեղծութիւններ ունի հրատարակած, Թրեստերիկ կայսեր մահուան առթիւ գեղեցիկ քերթուած մը յօրինեց և զրկեց Թրեստերիկ–Վիքթորիա կայսրուհւոյն։

—Ռուսական երեւելի թերթ մը, Կլոսսն, կը հարցնէ թէ Ռուսիա միաբէն կրնա՞յ անցուկել լրանել գՔրիստոս։ «Ռուսիա և Թրանսա ունին անչուշտ հասարակային չաներ· բայց Թրանսացիներն իրենք իսկ կը ճանչեն թէ այս չաները չեն պահանջեր պաշտօնական նիզակակցութիւն մը Ռուսիոյ հետ, և բարեկամական յառաջադիմութեանց փոխանակութիւն մը լաւագոյն երաշխաւորութիւն մ'է քան գրաւոր գաշնադրութիւնք։ Գերմանիոյ հետ ևս հասարակային չաներ ունինք, միապետական չաճ և բարի գրացութեան չաճ, բայց այս չաներն ապահովելու համար հարկ է միթէ գոհել Թրանսան։ Ի հարկէ ո՛չ։ Ռուսիա չի կրնար թոյլ տալ որ Թրանսա չնչուի Մեծ Տէրութեանց չարքէն։ զի չայնժամ եւրոպեան հաւասարակշռութիւնը կը կորնչի։ Թրանսա ապահով կրնայ լինել թէ ո՛չ ոք պիտի խանգարէ իւր խաղաղ աշխատութիւն և իւր յառաջդիմութիւն, և երբ Ռուսիա այսպիսի երաշխաւորութիւն մը կուտայ Թրանսային, անչուշտ վճռական նշանակութիւն մը կ'ունենայ։»

(·). Նորագոյն հեռագրեր կը ծանուցանեն թէ Թէրտինանտ Իշխան Սոֆիա վերադարձեր է յուլիս 25ին, և բնաւ ընդունելութիւն չէ եղեր այս առթիւ։

—(73)—

ԹՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔ

ՎԱՐԺԱՊԵՏԻՆ ԱՂՋԻԿԸ

ՊՈԼՍԿԱՆ ԲԱՐՔԵՐ

Խորին լռութիւն կը տիրէ վայրկեան մը սրահին մէջ, եւ միայն Գարեգին է որ անձկութեամբ պէյին երեսը նայելով՝ կարծես անոր չրթունց վրայ իւր առանելիք պատասխանը կարդալու, անդադար կը նայի ժամացոյցը։

Պէյը իւր խոնարհած գլուխը վեր կ'առնու եւ վշտայայտ ակնարկ մը նետելով Գարեգինի վրայ։

—Կը ցաւիմ, Գարեգին էֆէնտի, չա՛տ կը ցաւիմ որ ձեր խնդիրքը մերժելու ստիպեալ եմ···

—Բայց ինչո՞ւ։

Եւ այն տուեն պէյն, հակառակ անհամբեր Գարեգինի յամառնակի ընդհատմանց, նախատուանց ու հայհոյանաց չարք մ'է որ կ'սկսի տեղալ Նահապետեանց դէմ, Ցահոր էֆէնտիի դէմ որ «տունէն դուրս ելիր» գոչած էր իրեն, Ջարուհիին դէմ որ նախորդ գիշեր Ջաքըրին հետ փախած էր, եւ Արամի դէմ որ ոչ միայն փճացուցած էր հօրը հարստութիւնն այլ եւ իւր կինը բարոյապէս սպանած։

Գարեգին անընդհատ ընդմիջած է պէյին խօսքը, բայց «ի սէր Աստուծոյ» պատասխան է անոր որ չը մերժէ իրեն հետ Նահապետեանց տունը գալ, եւ դադրած է իւր թախանձանաց մէջ երբ պարզապէս անոր տունէն արտաքսուիլն իւր իսկ բերնովը լսած է· այժմ ոտքի ելած է, մեկնիլ կ'ուզէ, բայց պէյը բորբոքած թող չը տար զինք, կառած է Արամին դէմ, եւ վայրկեան մը յետոյ մինչեւ սանդղան գըլուխն ընկերանալով նմա, մեկնելու միջոցին կ'ըսէ միշտ·

—Գարեգին էֆէնտի, Աստուած գիտէ թէ ի՛նչ չըրի ես այդ աղջկան պատիւը փրկելու համար, հէ՛, դուն գիտես վերջապէս, վարժապետը քեզի ըսած ըլլալու է· Չանք չը խնայեցի, բայց այդ չունը հասաւ իւր նպատակին· Տէր Աստուած, ի՛նչ ժամանակի հասանք· այսպէս յայտնապէս չարիք գործել, տեսակ մը ոճրագործ ըլլալ եւ անպատիժ մնալ, ի՛նչ ժամանակի հասանք···

Բայց Գարեգին այլ եւս չը կրնար համբերել, եւ ակներեւ վրդովմամբ մը կ'ըսէ դողդողաձայն եւ արագ·

—Պէյ, պէյ, դուք այդպէս գործուած ոճրի մը դէմ կը զսպա՞նաք, բայց ի՛նչ ընենք անոնց որ անյայտ կերպով, ծածկապէս, ընտանիքներ կը փճացնեն, տուներ կը քայքայեն· այո՛, պէյ, անյայտ կերպով, այդպիսի դաւաճան մ'ալ սա գործին մէջ կար· մեռնելու մօտ եղող այս գժբաղդ աղջկան դատապարտութեան համար, սըրբիկ մը, դաւաճան մը ծածուկ կերպով գործեց· խղճմ չըրաւ ահաւոր գրպարտութիւններ տեղացնել թշուառ ու անմեղ աղջկան մը գլխուն դատաստանական խորհրդով անգամից առջեւ· պատճառնակից՝ներս անունն ինձմէ ծածկելին վասն զի երդում ըրած էին· բայց սա չափը գիտեմ որ բարձրատեղան անձ մ'է· Թէեւ գործը գործէն անցած է, ի սէր արդարութեան պիտի օգնէք ինծի օր մը հարկաւ այդ գաղանը, հրէշը, ոճրագործը փնտռելու, և անոր երեսին թքնելու··· պէյ, ոճրագործը ա՞ն է միթէ որ տարօրինակ բարկութենէն մը տանուելէն չքաւորութեան վայրկեան մը մէջ մարդ մը կ'ըսպանէնէ, առանց իւր ըրածը գիտնալու· ոճրագործը, պէյ, ան է որ վայրագ զգացումներէ մղեալ իբր բարեկամ տան մը մէջ մտնելով, հազար դիւային ըղձեներ կը գծէ և ընտանեաց անդամներէն միոյն մահը կը պատրաստէ, կը մեռցնէ, թէև զինք չը գործածեր· բայց այսպէս անիրաւ է աշխարհ, պէյ, մին կը պատժըւի, իսկ միւսը անպատիժ կը մնայ···յուզեալ կը խօսիմ կոր, պէյ, այնպէս չէ՞, բայց մի՛ մեղադրիք զիս, եթէ դուք ալ ինձ պէս ժամ մը յառաջ տեսնայիք խեղճ աղջկան վիճակը, ···է՜ն···չատ ծանր է, պէյ, չա՜տ ծանր···

Եւ Գարեգին տենդայոյզ ու խռովայոյզ պէյին կ'երկարէ ձեռքն, բաժնուելու համար անկէ և տեսնելով անոր մեռելատիպ դէմքը, «գոյներնիդ նետեր է, պէյ» կ'ըսէ խորհրդաւոր շեշտ մը տալով իւր խօսքերուն ու խորհրդաւոր ակնարկ մը նետելով անոր վրայ· «խեղճ աղջկան վիճակը գիս ալ յուզեց» կը խոհուի պէյը խոպոտ ձայնիւ, և նմա կ'երկարէ իւր դողդոջուն ձեռքը· Գարեգին ստակ կտոր մը կ'դնայ իւր ձեռաց մէջ ու թողլով պէյը որ իւր չափազանց ակնարկութեանց ներքեւ գամուած մնայ սանդղան գլուխն անտեսները հեռաւելով՝ կը մեկնի ընդմիջմի· ուշացած է, կը քայլէ չտապալ և կը հասնի նահապետեանց տունն, և Աւետիս աղան է որ միշտ յուսահատօրէն ձեռքը չապկին օձիքն տանելով կուգայ զինքը դիմաւորել· բարեւ մը կը փոխանակուին իրենց մէջ, և երբ Գարեգին վեր կ'ելնելու կը պատրաստուի, Աւետիս աղան կ'իմացնէ թէ վերը երեք բժիշկներ կը խորհրդակցին, կը քննեն Յակոբ էֆէնտին· կանգ կ'առնէ Գարեգին վայրկեան մը և տան մատակարարին խուցը մտնելով չուտ պատմել կուտայ անոր իւր նախկին գործակիցով վճռական, և անմիջապէս յետոյ կը հարցնէ·

—Անգրանիկ աղան նամակ մը ղրկեր էր, տուե՞ք իրեն։

—Հը, կ'ըսէ Աւետիս աղան, ցաւագին ղեմօք,—կարդալու ճա՞ր ունի, կարդալու որ ըլլայ, Աստուածաշունչը պիտի կարդայ, ճա՞րը վուր է— և վայրկեան մը լռութիւն պահելէ յետոյ—կոս է վարժապետին նամակը, կ'ըսէ և փոշեկից գարան մը քաշելով Անգրանիկ Յէֆէնտեանի նամակը կը հանէ գուբս որուն համար վարժապետն իւր գրական յատկանութեանց մէջ ըսած էր իրեն, Գարեգինի, «թէ չը կրնար ըլլար որ կարդան և զանակ չը տան···» իւր երբեմնի պատրաստած տրամախօսութեան բաղդատիչ է եղած հէդ վարժապետին այդ դիրն։

—Բայց, Աւետիս աղա, հանըմին ինչո՞ւ չը տուիր, կը հարցնէ Գարեգին թեթեւ-ասպէս վրդովեալ։

—Տուէ, ետ տուաւ, և վախեմ չունիմ ըսաւ, չը կարդաց։

Կը խօսակցին այսպէս, Գարեգին դէմ առ դէմ ներկայանալ կ'ուզէ, քանի որ Յակոբ էֆէնտիի քով չկրնար երթալ· Բայց Աւետիս աղան կ'իմացնէ իրեն թէ տիկինն ալ ամուսնոյն սենեակն է և չը կրնար թողուլ զայն· Կարի կ'ըլլայ որ Գարեգին յուսահատ սպասէ մինչեւ որ մեկնին բժիշկները, գիտէ թէ Ջարուհին ալ տունէն փախած է անոր ներկայանալ մտածելու համար, բայց այդ մասին ուղելով հարցափորձել Աւետիս աղան կը հարցնէ թէ «մտամտիչ»ը տո՞ւնն է·

«Չէ» կը պատասխանէ նշանացի հաւատարիմ մատակարարը, խորհրդաւոր ձեւերով, եւ երբ Գարեգին Արամի վրայ ալ տեղեկութիւն կը հարցնէ, այն տուեն այլ եւս չը կրնալով իւր արդար զայրոյթը զսպել, երկչոտ ակնարկ մը նետելով դէպ ի սենեկին դուռը, կ'ըսէ արիւնալից աչերով ու ձայնը կոկորդին մէջ խեղդած· «Ա՛ս տղաքը, աս մարդուն գլուխը պիտի ուտե՜ն···»

Ոտաձայն մը կը լսուի յանկարծ· բժիշկներն են որ բարձրաձայն խօսակցելով միմեանց հետ վար կ'իջնեն· Աւետիս աղան խոյն կ'երթայ դուռը բանալ, մինչ Գարեգին առանց այլ եւս վայրկեան մը կորսնցնելու կը փութայ Տիկին վարդուհիի քով եւ տեսակցութեան մը առաջին բառերը փսխանակելէ յետոյ, կ'ըսէ վրդովայոյզ·

—Տիկին, չնորհք մը պիտի խնդրեմ ձենէ, Աստղիկը մեռնելու վիճակի մէջ է, իւր զաւակը տեսնել կ'ուզէ կոր, վերջի՛ն անգամի մը համար, պիտի յանձնէ՛ք ինծի ձեր թոռը որպէս զի իրեն տանիմ· չը պիտի մերժէք, տիկին· առաւօտուն մարդ ղրկեր են ձեզի ուզելու համար զայն, բայց անչուշտ այդ մարդը կոչտութեամբ վարուած ըլլալու է ձեզի հետ որ մերժեր էք իրեն, վասն զի ես զձեզ կը ճանչնամ, բարեսիրտ էք, տիկին, չէ՛ք մերժեր, վասն զի իր զաւակն է որ կ'ուզէ կոր վերջին անգամ մը համար վերջապէս տեսնել, իր զաւակը տիկին· մեռնող մօր մը վերջին մէկ բաղձանքը չը պիտի զանազատուիս, վսեմ հեմ, տիկին, վասն զի դուք ալ մայր էք, դուք ալ զաւկի սէրը գիտէք· գիտեմ որ ձեր հարսը մերժած էք դուք, կ'ամչէք, բայց մինչեւ մեռած վայրկեանին չէք կրնար տեւել զինքը, այնպէս չէ՞ տիկին, կը գթաք, եւ հիմա իմնի պիտի յանձնէք Յակոբին, եւ միայն իմնի յանձնած պիտի ըլլաք··· եւ տեսնելով որ տիկին վարդուհի լուռթիւն կը պահէր —բայց լուռ կը կենաք, տիկի՛ն, չը՞ պիտի յանձնէք···

—Մի՛սիս Գարեգին···չեմ գիտեր···բայց Թոռս բժիշկ չէ···

—Սակայն, տիկի՛ն···

—Բայց արդէն ի Ֆէնտիին կանչեմուելն ըսածնիդ, եթէ կ'ուզէք իրեն ըսէք, քովի սենեակն է։

ՑԻԳՐԱՆ ԿԱՄՍԱՐԱԿԱՆ
(Շարունակելի)

Ամսագիր հոգևոր բովանդակության, հրատարակվում է Վաղարշապատում
Տարեկան բաժանորդագինը 12 ռուբլի, կես տարվա 6 ռուբլի
Առանձին համարի գինը 50 կոպեկ
Խմբագրատունը գտնվում է Վաղարշապատում, Մայր տաճարի շենքում
Ընդունվում են բաժանորդագրություններ և գովազդներ

ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

ԿԱՆՈՆ Ա.

Հայկական եկեղեցին, որ Քրիստոսի Ավետարանի լույսը ընդունեց առաքյալներից, ունի իր ուրույն արարողությունները, որոնք ժառանգաբար անցել են հայրերից որդիներին, և որոնք ամենայն ուշադրությամբ պահպանվել են մինչև մեր օրերը։ Այդ արարողությունները ամենքն էլ հիմնված են Աստվածաշնչի վրա, և նրանց մեջ ոչինչ չկա, որ հակասի Աստվածաշնչին։ Ուստի հայ եկեղեցին ոչ միայն չի մերժում Աստվածաշնչի ուսմունքը, այլ ընդհակառակն, ամենայն ուշադրությամբ հետևում է նրան։

ԿԱՆՈՆ Բ.

Հայ եկեղեցին ընդունում է Աստվածաշնչի հետևյալ գրքերը, որոնք կոչվում են կանոնական։

Ա. Ծննդոց, Ելից, Ղևտական, Թվոց, Օրինաց, Հեսու, Դատաւորաց, Ռութ, Գ. Թագաւորաց, Դ. Թագաւորաց, Ա. Մնացորդաց, Բ. Մնացորդաց, Եզրաս, Նեեմիա, Եսթեր, Յոբ, Սաղմոս, Առակ, Ժողովող, Երգ երգոց, Եսայի, Երեմիա, Ողբ, Եզեկիել, Դանիել, Ովսէ, Յովէլ, Ամովս, Աբդիու, Յովնան, Միքիա, Նաում, Ամբակում, Սոփոնիա, Անգէոս, Զաքարիա, Մաղաքիա։

Բ. Մատթէոս, Մարկոս,Ղուկաս, Յովհաննէս։

Գ. Գործք Առաքելոց։

Դ. Յակոբոս, Պետրոս, Յովհաննէս, Յուդա։

Ե. Պօղոս առաքեալ։

Զ. Յայտնութիւն Յովհաննու։

ԿԱՆՈՆ Գ.

Հայ եկեղեցին ընդունում է Աստվածաշնչի հետևյալ գրքերը, որոնք կոչվում են ոչ կանոնական։

Ա. Մակաբայեցւոց Ա. գիրք։

Բ. Մակաբայեցւոց Բ. գիրք։

Գ. Մակաբայեցւոց Գ. գիրք։

Դ. Եզրաս Դ. գիրք։

Ե. Սիրաք։

Զ. Իմաստութիւն Սողոմոնի։

Է. Յուդիթ։

Ը. Տոբիա։

Թ. Բարուք։

Ժ. Երեմիայի նամակ։

Ժա. Երեք մանկունք։

Ժբ. Սուսաննա։

Ժգ. Բէլ և վիշապ։

Ժդ. Մանասէ։

ԿԱՆՈՆ Դ.

Հայ եկեղեցին ընդունում է Աստվածաշնչի հետևյալ գրքերը, որոնք կոչվում են կեղծ։

Ա. Եզրաս Ե. գիրք։

Բ. Եզրաս Զ. գիրք։

Գ. Եզրաս Է. գիրք։

Դ. Եզրաս Ը. գիրք։

Ե. Եզրաս Թ. գիրք։

Զ. Եզրաս Ժ. գիրք։

Է. Եզրաս Ժա. գիրք։

Ը. Եզրաս Ժբ. գիրք։

Թ. Եզրաս Ժգ. գիրք։

Ժ. Եզրաս Ժդ. գիրք։

Ժա. Եզրաս Ժե. գիրք։

Ժբ. Եզրաս Ժզ. գիրք։

Ժգ. Եզրաս Ժէ. գիրք։

Ժդ. Եզրաս Ժը. գիրք։

Ժե. Եզրաս Ժթ. գիրք։

Ժզ. Եզրաս Ի. գիրք։

Ժէ. Եզրաս Իա. գիրք։

Ժը. Եզրաս Իբ. գիրք։

Ժթ. Եզրաս Իգ. գիրք։

Ի. Եզրաս Իդ. գիրք։

Իա. Եզրաս Իե. գիրք։

Իբ. Եզրաս Իզ. գիրք։

Իգ. Եզրաս Իէ. գիրք։

Իդ. Եզրաս Իը. գիրք։

Իե. Եզրաս Իթ. գիրք։

Իզ. Եզրաս Լ. գիրք։

Իէ. Եզրաս Լա. գիրք։

Իը. Եզրաս Լբ. գիրք։

Իթ. Եզրաս Լգ. գիրք։

Լ. Եզրաս Լդ. գիրք։

Լա. Եզրաս Լե. գիրք։

Լբ. Եզրաս Լզ. գիրք։

Լգ. Եզրաս Լէ. գիրք։

Լդ. Եզրաս Լը. գիրք։

Լե. Եզրաս Լթ. գիրք։

Լզ. Եզրաս Խ. գիրք։

Լէ. Եզրաս Խա. գիրք։

Լը. Եզրաս Խբ. գիրք։

Լթ. Եզրաս Խգ. գիրք։

Խ. Եզրաս Խդ. գիրք։

Խա. Եզրաս Խե. գիրք։

Խբ. Եզրաս Խզ. գիրք։

Խգ. Եզրաս Խէ. գիրք։

Խդ. Եզրաս Խը. գիրք։

Խե. Եզրաս Խթ. գիրք։

Խզ. Եզրաս Կ. գիրք։

Խէ. Եզրաս Կա. գիրք։

Խը. Եզրաս Կբ. գիրք։

Խթ. Եզրաս Կգ. գիրք։

Կ. Եզրաս Կդ. գիրք։

Կա. Եզրաս Կե. գիրք։

Կբ. Եզրաս Կզ. գիրք։

Կգ. Եզրաս Կէ. գիրք։

Կդ. Եզրաս Կը. գիրք։

Կե. Եզրաս Կթ. գիրք։

Կզ. Եզրաս Հ. գիրք։

Կէ. Եզրաս Հա. գիրք։

Կը. Եզրաս Հբ. գիրք։

Կթ. Եզրաս Հգ. գիրք։

Հ. Եզրաս Հդ. գիրք։

Հա. Եզրաս Հե. գիրք։

Հբ. Եզրաս Հզ. գիրք։

Հգ. Եզրաս Հէ. գիրք։

Հդ. Եզրաս Հը. գիրք։

Հե. Եզրաս Հթ. գիրք։

Հզ. Եզրաս Հ. գիրք։

Հէ. Եզրաս Հա. գիրք։

Հը. Եզրաս Հբ. գիրք։

Հ

ՀԱՆԴԷՍ

ՄՐՑԱՆԱԿԱԲԱՇԽՈՒԹԵԱՆ ԻԶՄԻՐԵԱՆՑ ԿՏԱԿԻ

ՄՆԱՑՈՒՆ ՅԱՆԳՆԱԺՈՂՈՎՈՑ

Ա.յս երկրորդ տարին է որ կը կատարուի ի Մարլաքազաքին այս գրական հանդէսը՝ զոր բարելիչատակն Հովհաննէս Իզմիրեանց գովելի զգացմամբ և առատաձեռնութեամբ ուրոյն կտակագրով մը հաստատած է, նուիրելով զան Սրբոց Թարգմանչաց մերոց Սահակայ և Մեսրոպայ յիշատակին, և որոց տօնը կը կատարէ այսօր մեր Ս. եկեղեցին։

Ա.յս տարւոյ չրջանին մէջ Մրցանակին մասնակցելու համար Ցանձնաժողովոյս ներկայացեալ աշխատութիւնները են՝

1. ՀԱՑՈՑ ԴԻՐՔ անուամբ ձեռագիր երկասիրութիւն մը՝ որ ընդարձակօրէն կը խօսի մեր գրոց ծագման և զարգացման վրայ, հաւաքելով ազգային և օտար մատենագրաց կարծիքներն այդ մասին։ Ա.յդ աշխատութիւնը գրած է Ղեայի հանալսարանի փիլիսոփայութեան կանխդաս Պ. Իսահակ Ցարոնեանց։

2. ՊԱՅՄԱՒԻՒԻՆ ՊԱՐՍԿԱՀԱՑՈՑ 1600 ԷՆ 1880 ՏԱՐԻՆԵՐՈՒ. ձեռագիր մը՝ զոր յուղարկած է Կարինէն Վրթանէս եկ. Փափազեանց անուն ազգասիրի։

3. ԱՑՈՒԼԵՑԻՈՑ ԲԱՐԲԱՌԸ, «Զոկերի լեզուն», գործ տպագրեալ 1882ին Պարոն Սարգիս Սարգսեանցի, ուսուցչին հին լեզուաց, որ քննական կերպով կը խօսի Ագուլիսի հայ ժողովրդեան յատուկ տեղական բարբառին վրայ։

4. ՀԱՑԱՍՏԱՆԻ ԿԵՆՑԻ վերնագրով ձեռագիր տետրակ մը, այս անուամբ պատրաստելի գործի մ՚առաջին մասը, զոր գրած է Յարութիւն եկ. Մելքոն Տէտէսեանն։

5. ԽՈՒՒՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԵԱՆ, գործ Ղազանճեան կիրակոս եկ. քահանայի, և որոյ տպագրեալ երեք օրինակներն յուղարկուած էին Ցանձնաժողովոյս։

6. ՈՒՍՈՒՄՆ ՀԱՑՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ, ձեռագիր հեղինակութիւն Մարկոս եկ. քահանայի Ազաբէգեանց, առաջին և երկրորդ մասերը։

Ցանձնաժողովս այս գործերը նախապէս իւր մէջ քննութեան ենթարկեց, բարելիչատակ Հանգուցեալոյն Մրցանակաբաշխութեան որոշած և նոյն իսկ ի կենդանութեան իւրում սահմանած տրամադրութեանց հետեւողութեամբ։

Ա.յս նախնական քննութեամբ Մրցանակաբաշխութեան չրջին ընդունելի հետեւեալք։

1. Հայապահ կեանք անուամբ աշխատութիւնն, որովհետեւ ասպարեակ գործ չէր, և կոակին տրամադրութիւնը հակառակ էր չ՚ասպրեալ գործ մը մրցանակաբաշխութեան ընդունելի։

2. Նոյնպէս և Ո.....ն Հայոց Պարոնեան, արգիւնաւոր աշխատութիւն, մի և նոյն պատճառաւ չընդունուեցաւ։

3. Ա.ստուածայոց Բաբեռաք «Զոկերի լեզուն» երկասիրութիւնը, զոր կարելի չեղաւ ընդունիլ Մրցանակաբաշխութեան, որովհետեւ ինչպէս կտակարարն պայման դրած է, տպագրեալ երկասիրութիւնը տպագրութեան ժամանակէն վինչեւ երկու տարի կրնան Մրցանակաբաշխութեան ընդունելի, և այս գործն վեց տարի յառաջ տպագրուած էր։

4. Խառն նամակներ Ողեաբանական գրքոյկն չուներ բարելիչատակ կտակարարին որոշած նպատակին համապատասխանող հանգամանքն։

Ուրեմն կը մնային Հայոց Դիրը և Պատմութիւն Պարսկահայոց գործերը, զոր ցանձնաժողովս ի նախնական քննութեան, իբրեւ գրական և պատմական գործեր համաձայն գտաւ բարելիչատակ հանգուցեալին սահմանած նպատակին, և յանձնեց ի քննութիւն։

Պարսկահայոց Պատմութիւնն յանձնուեցաւ Ա.ստուածաբանութեան վկայեալ ուսուցիչ Պ. Թորոս Զուզայեցւոյն որ իբրեւ քնիկ Պարսկահայոց կրնար իւր կարծիքն յայտնել աւելի ճշդութեամբ սոյն երկասիրութեան նկատմամբ, որ ահաւասիկ.

Ի Կ Պոլիս, 9 մարտ, 1888

Առ Վսեմափայլ
Գաբրիէլ Նորաւանկեան էֆէնտի
ի Բերա

Տէր,

Ձեր Վսեմութեան 23 փետրվարի գրութիւնն առայ, զոր գրած էիք ի գիտայ Ցանձնաժողովոյն Սահակ-Մեսրոպեան մրցանակաբաշխութեան, որով կը յանձնէք ինձ փափաքանաց Պարոն Վրթանէսի երկասիրութիւնն ի քննութիւն։

Նախ պիտի խոստովանիմ որ ես՝ թէեւ Զուզայեցի, իմ հայրենեաց պատմութիւնն յատկապէս և ի մանաւանդ չեմ ուսումնասիրած. միայն թէ ինչ որ պատահմամբ ձեռքս անցել է Զուզայու վերարկուածոյ կամ գացել եմ և մեր տեղային առանձնութեանց հետ ես փոքր ի չատէ ծանօթ եմ։ Ուստի իմ գիտցողութեանց համար կատարեալ անվրիպութիւն ամենեւին չեմ պահանջեր։

Պարոն Վրթանէսի գրուածոյն մէջ բան չը գտայ որ մեր ընկերակ ուսանողութեանց հետ անհամաձայն լինէր։ Կարող եմ այս աշխատութիւնը նկարագրել իբրեւ Զուզայու պատմութիւն ինչպէս որ մինչեւ ցայժմ ուսանգեալ և ընդունուած է Նոր-Զուզայում։ Բան իսկ այս երկին մեր գիտացածը Զուզայու մասին չի յաւելցնել, այլ այդ գիտութիւնն ժողովրդեան մէջ ունելի դերութեամբ կը տարածէ։ Պարոն Վրթանէս մի նոր բան չունի պատմելու, մի այնպիսի տեղեկութիւն չի տար մեզ Զուզայու վերաց զոր իբր նախ քէզ արդէն ուսած չը լինին։

Թէպէտ անկասկած ընթերցողն պէտք էր հետ ունի թէ Պարոն Վրթանէս անձամբ Զուզայու թանգարանն քննած է և Զուզայեցւոց կեանքն անդէն և անդ ուսումնասիրած է, սակայն մի տեղացւոյ գուսուսանն այդ չի կարելի լինել։ Կարող եմ մեծ փառասիրութեամբ ասել որ Պարոն Վրթանէս Զուզայ տեսած չէ, ժամանակ որ իւր աշխատութեան մէջ հ.ակիւ թէ մի քանի նկատողութիւններ գտնուին զոր Մրզա Յարութիւն Տէր-Յովհաննէսեանց իւր ընդարձակ Զուզայու Պատմութեան մէջ չիշած չէին։

«Պատմութիւն Պարսկահայոց» չեմ կարող գիտնական կամ հնախոզութեան մեծ արժէքը համարել. քանզի ցարդ երեւցած Պարսկահայոց պատմութենց ո՛չ կատարելագործն կրնայ տեղափոխ այդ երեք, ո՛չ ևս հեղինակն պատմական մի նոր կէտ երեւան կը հանէ կամ կը լուսաբանէ։

Հեղինակի գլխաւոր, եթէ չասեմ մի միայն, արժէքն Մրզա Յարութիւնի վերոյիշեալ պատմութիւնն է եղած, և չատ անգամ յիշած ձեռագրոց և Զուզայու մէջ գտնուած յիշատակարանաց վկայութիւնք ոչ թէ հեղինակի ատանձին հետազոտութեանց և խոհագրութեանց արդիւնք է վարկանելի, այլ Մրզա Յարութիւնի պատմութենէն ընդօրինակութիւնք են, ինչպէս որ արդէն Սրբ. Տէր Ցովհաննէս Մրկեան ի լուսանցս գրոց նշանակած է։

Սակայն և այնպէս Պարոն Վրթանէսի գրուածն իւր յատուկ արժէքն ունի, եւ արժանի է ամենայն քաջալերանաց Ազգիս գրասիրութեան մեծ պահանջութիւն կարելի է համարել առաձեռն դիւրամատչելի և արժանահաւատ պատմական գրեանք։ Պարոն Վրթանէս ուսումնական այս պահասութիւնն Զուզայու նկատմամբ Արամեան բարբառով կը լցուէ։

Մեծաւ յարգանօք ձնամ
Վսեմափայլութեանդ հնազանդ ծառայ
ԹՈՐՈՍ ՉՈՒՂԱՑԵՑԻ
Ա.ստուածաբան-ինան վարդապետ

Ինչպէս սոյն տեղեկագրէն կը տեսնուի, սոյն գործը այն արժանի հանգամանքը չունի որ տրամադրութեան կտակի, իբրեւ նորագիւտ տեղեկութիւն պարունակող գործն ամբողջացուցիչ Ազգ. Պատմութեան Հայոց Պարսկաստանի։

ՀԱՑՈՑ ԴԻՐՆ երկասիրութեան քննութիւնն յանձնուեցաւ նախ ի Պետրոսիդ Պատկանեանի, ինչպէս կը բաղձար նաև նոյն ինքն հեղինակն, բայց Պ. Պատկանեան իւր անձնական տկարութեան պատճառաւ տակաւին երկու տարի այսպիսի քննական զբաղմանց չկրնար հետեւիլը առարկելով, հրաժարած ըլլալուն, Ցանձնաժողովս պատշաճ տեսաւ յղել այդ գործն ի Ս. Էջմիածին, Տ. Մատաքիա Եպիսկ.ի, որպէս զի Մայր Աթոռոյ Ձեմարանին Պատուաբժան ուսուցչական մարմնոյն հետ քննութեան ենթարկէ։

Գեր. Օրմանեան Սրբազան այս մասին հետեւեալ Տեղեկագիրն հաղորդած է Ցանձնաժողովոյս։

Վսեմապատիւ Ա.ստուածպետ
Դասագիրք Ս. Պսրն Ցանձնաժողովոյ
Ցովսէփ-Իզմիրլեանց կտակի.
ի Կ. Պոլիս,

Ապրիլ 2 թուականիր պատուոգիրերն կը յանձնարարէր ինձ, Պ. Իսահակ Ցարոթեանցի «Հայոց գիրը» մակագրեալ աշխատութիւնը ձեռագիր երկասիրութեան վրայ տառնալ Մայր Ա.թոռոյս Հոգեւոր Ձեմարանի ուսուցչական մարմնոյն կարծիքն Ցովսէփ-Իզմիրեանց կտակով հաստատուած Սահակ-Մեսրոպեան մրցանակին ոգւոյն եւ նպատակին համեմատ, եւ փութացնել առ այդ պէտք եղած յայտագիրը։

Թէպէտ պատուոգիրը ստացած էի ապրիլ 13ին, այլ Պ. Ի. Ցարոթեանցի ձեռագիրներն հասել մայիս 17ին։ Ցաւս, և հետեւաբար յապաղեցաւ Ձեր Վսեմութեան ապատած յայտագիրը։

Պատասխան ուսուցչական խումբը վերոյիշեալ երկասիրութեան վրայ մանաւանդ քննութիւններէ յետոյ, ի միասին գումարուելով կարծեաց փոխանակութիւններ կատարել, եւ այդ գումս մանր մանրակրկիտ մեծ զբաղ ուսուցիչք, Ա. Նահապետեան, տեսուչ Մ. Պատկան, Ս. Պալտասեան, կ. Կոստանդեան, Փ. Վարդանեան, Ս. Տէր Գաբրիէլեան եւ տարագրեալս։

Պ. Ի. Ցարոթեանցի երկասիրութիւնը վեց տետրակներու մէջ 428 մանր էջերու վրայ գրուած է, առանց հաշուելու անօրինութիւնն՝ որք փայտեայ բերուած հեղինակներուն խօսքերն ու խօսքերուն տեղերը կը ցուցնեն։ Գործն ունի յառաջաբան մը, եւ բաժնուած է երկու մասերու. առաջինն՝ երեք եւ երկրորդը՝ տասը գլուխներով։ Ցառաջաբանին մէջ կը բացատրէ իւր գործոյն նպատակն, որ է Հայոց գիրերուն գիւտին կամ ծագման խնդրոյն՝ լուծել։ յառաջաբանը կը հասնի մինչեւ 34 էջը։ Առաջին մասը, նուիրուած է ամբողջապէս լեզուի վրայ ընդհանուր տեսութիւններու, որք կը չարունակեն մինչեւ 147 էջն։ Երկրորդ մասին առաջին երեք գլուխները գիրի վրայ ընդհանուր տեսութիւններ կուտան, եւ կը հասնին մինչեւ 213 էջն։ Ցաջորդ չորս գլուխները կը պարունակեն Յարիւրն եւ Ցարեհացոյց եւ Փարպեցւոյ պատմութիւններուն քաղուածն եւ բաղդատութիւնն եւ կը հասնին մինչեւ 305 էջն։ Ութը եղած գլուխներու մէջ ամփոփած են զանազան գիտական կարծիքներն Հայոց գրի մասին, եւ կը հասնին մինչեւ 380 էջ։ Վերջին գլուխը կը պարունակէ հեղինակին կարծիքն, որ կ՚ըսէ թէ «Հայոց հին այբուբենը ծագում է փիւնիկեան տառերից»։ Եւ կ՚ելնայ ոչ թէ միջ օդային այլ անմիջական ծագում։

Պ. Ի. Ցարոթեանց անհոգի ջանիւք աշխատած է իւր ձեռքը գանուող բոլոր գիրքերն եւ տախտակներ հնագիտական հեղինակներու գործերէն քաղել նաեւ լեզուի, գրի վրայ գիտնական տեղեկութիւններ, որք կարող են չատ հետաքրքրութեամբ կարդացուիլ, սակայն ոչ էական՝ այլ տակի ամբողջացուիլ մաս մը կը կազմին «Հայոց գիրը» մտերիմ յատուկ երկասիրութեան կամ մենագրութեան եւ հեղինակին աշխատութեան ծիրէ կէսն անդին ելլալի միայն կը ծառայէ իւր բուն նպատակին։ Այդ հետաքրքրոյն՝ թէպէտ նոր բան չը պարունակեր, եւ թէպէտ հեղինակին խոստովանութեան համաձայն՝ անգիտացի հեղինակներու տեսութիւնները կը պակսին, սակայն մեր ազգին մէջ այդ տեսակ աշխատութենց անհրաժեշտ պատճառաւ՝ կարող է հայ ընթերցողներու համար հետաքրքիր լինել։

Հայ պատմագրաց պարտականութեան բովանդակութիւնն եւ բազմաթիւները՝ յամառ կրկնուած բաներ են, և Պ. Ի. Ցարոթեանցից դանազան հեղինակներու մեկնութիւններն իրարու բաղդատած ատեն, նոր և սեփական տեսութիւն մը չտեղեցնելու։

Գիտնականներու կարծիքներուն հետազոտն եւս՝ թէպէտ հետազոտութեամբ կը կարգացուի, այլ նոր հեղինակութիւն մը լինելու հանգամանքը չունին։

Կը մնայ վերջին գլուխը. այլ գժուարին է հաստատել թէ Հայոց գրին ծագման խնդրոյն՝ Պ. Ի. Ցարոթեանցի տրուած լուծումը համոզողական փաստերով զօրացեալ լինի. որովհետեւ հին արեւելեան լեզուներուն վրայ գաստատան կը յայտնէ՝ սոսկ փորձական ոճով և մասամբ կասկածական ենթադրութիւններով։

Ա.յդ տեսութենց վրայ հիմնուելով ձեմարանիս ուսուցչական մարմինն կը կարծէ թէ Պ. Ի. Ցարոթեանցի «Հայոց Գիրը» մակագրեալ աշխատութիւնը, վերջին գլուխը դուրս առած, աշխատալի և օգտակար և գովելի գործ մին է, որով ընթերցումը կարող է մեծապէս հետաքրքրել հայ ընթերցողները. իսկ բոլորն ի միասին՝ ինքնուրոյն և տեղական երկասիրութիւն մը լինելու պայմանները չկրեր, և մանգրին մէջ նշանակուած հետաքրքրական խնդրոյն լուծման նոր լոյս չընծայեր։

Անդամ, այսինքն մասին 31ին հասաւ ձեռքս Պ. Ի. Ցարոթեանցի աշխատութեան եօթներորդ տետրը, որ 70 էջերու մէջ կը պարունակէ յատկապէս տեղեկութիւններ, Հայոց գրի գիւտի ժամանակին և տեղւոյն, Վրաց և Ագուանից գրերուն, և Հայոց գրի տեսակներուն վրայ, և «Գրագիտութիւն» մակագրի ներքեւ կը բերէ գործոյն մէջ յիշուած գիրքերուն ցուցակը։ Ցաւելուածներուն ընթերցումը չհոգեփոխեր յառաջադոյն յայտնուած կարծիքը, մանաւանդ որ այդ յաւելուածները, առանձինն զատ, պարզ ծանօթութենց պատրաստութիւնն ու ձեւն ունին, և Հայոց գրին ծագումը լուսաբանելու ուղղակի չեն ծառայեր։

Ա.յդչափ ինչ համառօտակի պատասխանելով ի կատարումն Ձեր յանձնարարութեան, յարգանաց հաւատաւոր Մեծ. ուսուցչաց և իմ, եմ

Ձեր Վսեմութեան և Ցանձնաժողովդ.
Մեծապարգ Ա.նդամց
Ա.ղօթարար
ՄԱՂԱՔԻԱ ԵՊԻՍ. ՕՐՄԱՆԵԱՆ
ի Ս. Էջմիածին
ԿՅ յունիսի 1888 ամի

Ինչպէս կը տեսնուի, սոյն Տեղեկագիրը, թէեւ կատարեալ դործ մը համարուելու հանգամանքը չընծայեր, բայց նկատելով որ բաւական խնամով և երկար աշխատութեամբ պատրաստուած է սոյն երկն, և թէ առաջին անգամն է որ հայ լեզուին վերաբերեալ այսպիսի ձեռնարկ մը երեւան կուգայ մեր ազգին մէջ, նկատելով որ այս աշխատութիւնը թէեւ չ՚անենայ իսկ ինքնուրոյն կատարեալ հեղինակութեան մը արժէքը, սակայն և այնպէս ամփոփում մը կը կազմէ Դերմանացի, Դաղղիացի, Ռուս և այլ եւրոպացի գիանականաց մեր ազգային գրերու վրայ արտայայտած կարծեաց, և հետեւաբար ի՛նչ թերութիւններ ալ ունենայ ամանօրինակ աշխատութիւն մը, կ՚արժէ որ քայլերուն ի խրախոյս այլ բանասիրաց և յօդուտ ազգային գրականութեան.

Ա.յսու խորհրդածութեամբ Ցանձնաժողովս Սահակ Մեսրոպեան կտակի մրցանակին, սոյն 1888 տարւոյ համար, արժանի համարեց Պարոն Իսահակ Ցարոթեանեանցի «ՀԱՑՈՑ ԴԻՐՔ» անուն աշխատութիւնը, նուիրելով նմա 600 րուբլի՝ որ չուրջ 60 օսմ. ոսկի կ՚ընէ, յանուն բարելիչատակ օրհնեալ Ցովսէփ Իզմիրեանց գրասիրին և ազգասիրին, և յաւելլով թէ սոյն ձեռագիրը երկին տպագրութեան խնդրոյն համար Ցանձնաժողովս պիտի տնօրինէ զարժանն հեղինակին հետ ըստ տրամադրութեանց կտակագրի և հրահանգի Ազգ. կեդրոնական Վարչութեան.

* * *

Սոյն տեղեկագրի ընթերցումէն յետոյ Տեղապահ Սրբազանի և Վսեմ. Սիմոն պէյի հրաւիրմամբ Գեր. Գարեգին եպիսկոպոս Սրուանձտեանց խօսք առնելով ի գիտայ Ազգ. կեդր. Վարչութեան խօսեցաւ սապէս.

Մահակ-Մեսրոպեան գրական մրցանակաբաշխութեան հանդիսիս առթիւ ուրախանալու է ինձ տեսնել այս յարկին մէջ այսքան պատկառելի եւ ընտիր անձինք, Ա.զգայինք։

Մարդին լեզուին, Հայկական գրոց եւ գրագիտութեան մեծ հեղինակաց, Սրբոց Սահակայ Պարթեւին եւ Մեսրոպ Հայեսկեզոյն ծանին, այսօր, Հայասատանեայց եկեղեցւոյ եւ ազին ջնորհաւորին ծագման եւ լուսաւորութեան պայծառ յիշատակին օրը, գիւղնցի զուզագիտութեամբ եկած ենք նոյն սրբազան անուանց նուիրեալ կտակի մը արդիւնքը տեսնել։

Օրհնեալ յիշատակն Ց. Իզմիրեանցին ոյ ծառնեց այսպիսի գաղափար մը, եւ իւր գումարէ բաժին հանեց Ազգին ի կենդանութեան սնտա, եւ յետ մահուն ապրի ազգով, ապրիլ բարերարելու համար։

Այս, կատ.ին գալ, անձնամոռ Իզմիրեանց, ամենքս այսօր եկած ենք յարգել գինչ, օրհնել ձեր գործը, գալ կենդանի նս ի մեզ։

Եւ գալ, պատուական տեսարք, գալը որ ընտրած է Ազգ. Վարչութենէն Ց. Իզմիրեանցի կտակին գործադիր Մնայուն Ցանձնաժողով, ընդունելիք չնորհակալիք Ազգ Վարչութեան զոր յայտնելու համար պատրաստ ըրին ձ.նդամքս Ս. Տէրպետեանն և Քաղ. Ժողովոյ Վսեմ Ա.ստնապետ պէյն։

Շնորհակալիք իսրին ձեր արժանանց, չնորհակալիք ձեր եռանդուն, եւ ձեր կատարած հաստատուն եւ անաչառ գործադրութեան։

Վարչութիւնն՝ որ ընտրած է զձեզ, իրեն պատիւ կը յաւելուք։

Ց. Իզմիրեանցն, որ տէրն է կտակին և պատճառ այս հանդիսական ատար և փառաւոր գործոյն մշտանակարաբութեան, գոհունակութիւն եւ պատիւ կը վայելէ ձեզմով։

*

Նոր վաստակութիւն մը կ՚ընծայէք գալը ազգասիրաց, կտակներ թողլու Ազգին, ցոյց տալով թէ իւրմէ մաօք և արժանաւոր իմն կը կատարուի ձա կտակի նպատակն կամքն։

Եւ այսքան ընտրանօք բաշխելով մրցանակը և յատարելիք կշռելով Ազգին գբաղական ճգնները, յոյս կ՚ընծայէք ազգասիրութեան և ուսեցչութեան հայ գրականութեանը, հայերէն լեզուն, հայերէն հինն ու նորը։

Քաղցր է ինձ մաղթել յերկնից օրհնութիւն Ց. Իզմիրեանցի հոգւոյն և անմահ յիշատակին։

Մաղթել, որ չնորհեն երկինք հայ ազգին համար Ց. Իզմիրեանցի հոգւով բազում բարերարներ։

Մաղթել այս առթիւ օրհնութիւն նաեւ ամենայն բարերաց Ազգին, օրք այլ և այլ օգտակար գործով և նուէրներով յիշատակ արժանի և օրինակ նախանձելի եղած են։

Օրհնութիւն Ցանձնաժողովդ, և ամենեցունգ, որ ազնիւ պարտականութեամբ պատած էք սոյն հանդէսը։

Ապա խօսեցաւ Հայրիկ. Ցանձնաժողովոյ աշխատութենց համար գոհունակութիւն յայտնեց, բայց միանգամայն կարծիք յայտնեց թէ՝ Իզմիրեանցի նուէրէն գէթ փոքրիկ մաս մ՚ալ կ՚արժէր որ Պ. Վրթանէս Փափազեանցի տրուի, անոր տուած աշխատութիւնն ալ փոքր ինչ քաջալերելու համար։

«Կը տեսնէք, ըսաւ Հայրիկ, թէ օրքան դժուար է գրիչ առնել և գրել։ գրիչն ուրիշ աշխատութիւններու չնման, մանաւանդ չնորհք պէտք է։ չատ մը յատկութիւններով օժտեալ լինելուէ մարդ որ կարենայ գրել, և այդ չնորհքն, այդ յատկութիւնները քիչերու, չատ քիչերու տրուած է։ Ա.հաւասիկ մէկ տեղը դրամ կայ, քաջալերութիւն պիտի տուուի, և սակայն կը դիտէք թէ օրքան ջ չեն անոնք որ բան մը ներկայացնելու համարձակութիւնն կ՚առնեն, և կը տեսնէք որ այս տարի Թատրերաց Հայոցմէ ոչ ոք միջանակի բաժին մը ունեցաւ Մենք չը այդ տար ալ, այդքան աշխատութեան գէմ վարձատրութիւն մը, փոքրիկ բան մ՚ալ ինք առնէր։ Ցոգներ է, աշխատեր է, աչքի լոյս թափեր է։ ինչո՞ւ ընդրկուին անտես ընել զինքը։ Պ. Զուզասեանցին կ՚ըսէք թէ ուրիշ պատճառի մը գործերէն օրինակութիւններ ըրած է. բայց միթէ ամեն պատմութիւն գրող իրմէ առաջ գրողներուն գրքերը չո՞ւսումնասիրեր, առնուազն վկայութիւնն իրը նպատակին համար։ Ցոգնեցէք ինչքան կրնաք, չնորհակալ կ՚ըլլանք ամենքս ալ ազգովին գան և ուրախ պիտի լինինք որ հանգուցեալն իւր նպատակին հասաւ, չնորհկալ կտակագրոյն Ցանձնաժողովոյ ալ գոհանալ ընծայէ ան և ակզանց Աստ. Ցանձնաժողովը պնաւ չո գնչ ընել լաւագոյն քան ինչ որ փափագած էր կտակարարն, այլ ընդհակառակն ամենայն իրազեկութեամբ թղամանցնց կտակարարին ոգւոյն, լաւ ըմբռնելց անոր կտակն, և կարող ենք ըսել թէ ամեն մէկ բան իսկ ուզց յարգել, և ան պայմանս իրագործութեան ի ե ար երկու տարի է մեզ անկախները կը բաշխան, կատարելագոյս մ՚ասոր ենք թէ յոյսի հետ չարաբախտ ի մեծ գոհունակութիւն ազգին։

Ա.յս, կ՚ապրի գոհ, անմոռանք Իզմիրեանց, ամենքս այսօր եկած ենք յարգել գինչ, օրհնել ձեր գործը, գալ կենդանի ես ի մեզ։

Եւ գալը, պատուական տեսարք, գալը որ ընտրած է Ազգ. Վարչութենէն Ց. Իզմիրեանցի կտակին գործադիր Մնայուն Ցանձնաժողով, ընդունելիք չնորհակալիք Ազգ Վարչութեան զոր յայտնելու համար պատրաստ ըրին ձ.նդամքս Ս. Տէրպետեանն և Քաղ. Ժողովոյ Վսեմ Ա.ստնապետ պէյն։

Շնորհակալիք իսրին ձեր արժանանց, չնորհակալիք ձեր եռանդուն, եւ ձեր կատարած հաստատուն եւ անաչառ գործադրութեան։

Վարչութիւնն՝ որ ընտրած է զձեզ, իրեն պատիւ կը յաւելուք։

Ց. Իզմիրեանցն, որ տէրն է կտակին և պատճառ այս հանդիսական ատար և փառաւոր գործոյն մշտանակարաբութեան, գոհունակութիւն եւ պատիւ կը վայելէ ձեզմով։

*

Նոր վաստակութիւն մը կ՚ընծայէք գալը ազգասիրաց, կտակներ թողլու Ազգին, ցոյց տալով թէ իւրմէ մաօք և արժանաւոր իմն կը կատարուի ձա կտակի նպատակն կամքն։

Եւ այսքան ընտրանօք բաշխելով մրցանակը և յատարելիք կշռելով Ազգին գբաղական ճգնները, յոյս կ՚ընծայէք ազգասիրութեան և ուսեցչութեան հայ գրականութեանը, հայերէն լեզուն, հայերէն հինն ու նորը։

Քաղցր է ինձ մաղթել յերկնից օրհնութիւն Ց. Իզմիրեանցի հոգւոյն և անմահ յիշատակին։

Մաղթել, որ չնորհեն երկինք հայ ազգին համար Ց. Իզմիրեանցի հոգւով բազում բարերարներ։

Մաղթել այս առթիւ օրհնութիւն նաեւ ամենայն բարերաց Ազգին, օրք այլ և այլ օգտակար գործով և նուէրներով յիշատակ արժանի և օրինակ նախանձելի եղած են։

Օրհնութիւն Ցանձնաժողովդ, և ամենեցունգ, որ ազնիւ պարտականութեամբ պատած էք սոյն հանդէսը։

Ապա խօսեցաւ Հայրիկ. Ցանձնաժողովոյ աշխատութենց համար գոհունակութիւն յայտնեց, բայց միանգամայն կարծիք յայտնեց թէ՝ Իզմիրեանցի նուէրէն գէթ փոքրիկ մաս մ՚ալ կ՚արժէր որ Պ. Վրթանէս Փափազեանցի տրուի, անոր տուած աշխատութիւնն ալ փոքր ինչ քաջալերելու համար։

«Կը տեսնէք, ըսաւ Հայրիկ, թէ օրքան դժուար է գրիչ առնել և գրել։ գրիչն ուրիշ աշխատութիւններու չնման, մանաւանդ չնորհք պէտք է։ չատ մը յատկութիւններով օժտեալ լինելուէ մարդ որ կարենայ գրել, և այդ չնորհքն, այդ յատկութիւնները քիչերու, չատ քիչերու տրուած է։ Ա.հաւասիկ մէկ տեղը դրամ կայ, քաջալերութիւն պիտի տուուի, և սակայն կը դիտէք թէ օրքան ջ չեն անոնք որ բան մը ներկայացնելու համարձակութիւնն կ՚առնեն, և կը տեսնէք որ այս տարի Թատրերաց Հայոցմէ ոչ ոք միջանակի բաժին մը ունեցաւ Մենք չը այդ տար ալ, այդքան աշխատութեան գէմ վարձատրութիւն մը, փոքրիկ բան մ՚ալ ինք առնէր։ Ցոգներ է, աշխատեր է, աչքի լոյս թափեր է։ ինչո՞ւ ընդրկուին անտես ընել զինքը։ Պ. Զուզասեանցին կ՚ըսէք թէ ուրիշ պատճառի մը գործերէն օրինակութիւններ ըրած է. բայց միթէ ամեն պատմութիւն գրող իրմէ առաջ գրողներուն գրքերը չո՞ւսումնասիրեր, առնուազն վկայութիւնն իրը նպատակին համար։ Ցոգնեցէք ինչքան կրնաք, չնորհակալ կ՚ըլլանք ամենքս ալ ազգովին գան և ուրախ պիտի լինինք որ հանգուցեալն իւր նպատակին հասաւ, չնորհկալ կտակագրոյն Ցանձնաժողովոյ ալ գոհանալ ընծայէ ան և ակզանց Աստ. Ցանձնաժողովը պնաւ չո գնչ ընել լաւագոյն քան ինչ որ փափագած էր կտակարարն, այլ ընդհակառակն ամենայն իրազեկութեամբ թղամանցնց կտակարարին ոգւոյն, լաւ ըմբռնելց անոր կտակն, և կարող ենք ըսել թէ ամեն մէկ բան իսկ ուզց յարգել, և ան պայմանս իրագործութեան ի ե ար երկու տարի է մեզ անկախները կը բաշխան, կատարելագոյս մ՚ասոր ենք թէ յոյսի հետ չարաբախտ ի մեծ գոհունակութիւն ազգին։

Ա.յս, կ՚ապրի գոհ, անմոռանք Իզմիրեանց, ամենքս այսօր եկած ենք յարգել գինչ, օրհնել ձեր գործը, գալ կենդանի ես ի մեզ։

Եւ գալը, պատուական տեսարք, գալը որ ընտրած է Ազգ. Վարչութենէն Ց. Իզմիրեանցի կտակին գործադիր Մնայուն Ցանձնաժողով, ընդունելիք չնորհակալիք Ազգ Վարչութեան զոր յայտնելու համար պատրաստ ըրին ձ.նդամքս Ս. Տէրպետեանն և Քաղ. Ժողովոյ Վսեմ Ա.ստնապետ պէյն։

Շնորհակալիք իսրին ձեր արժանանց, չնորհակալիք ձեր եռանդուն, եւ ձեր կատարած հաստատուն եւ անաչառ գործադրութեան։

Վարչութիւնն՝ որ ընտրած է զձեզ, իրեն պատիւ կը յաւելուք։

Ց. Իզմիրեանցն, որ տէրն է կտակին և պատճառ այս հանդիսական ատար և փառաւոր գործոյն մշտանակարաբութեան, գոհունակութիւն եւ պատիւ կը վայելէ ձեզմով։

*

Նոր վաստակութիւն մը կ՚ընծայէք գալը ազգասիրաց, կտակներ թողլու Ազգին, ցոյց տալով թէ իւրմէ մաօք և արժանաւոր իմն կը կատարուի ձա կտակի նպատակն կամքն։

Եւ այսքան ընտրանօք բաշխելով մրցանակը և յատարելիք կշռելով Ազգին գբաղական ճգնները, յոյս կ՚ընծայէք ազգասիրութեան և ուսեցչութեան հայ գրականութեանը, հայերէն լեզուն, հայերէն հինն ու նորը։

Քաղցր է ինձ մաղթել յերկնից օրհնութիւն Ց. Իզմիրեանցի հոգւոյն և անմահ յիշատակին։

Մաղթել, որ չնորհեն երկինք հայ ազգին համար Ց. Իզմիրեանցի հոգւով բազում բարերարներ։

Մաղթել այս առթիւ օրհնութիւն նաեւ ամենայն բարերաց Ազգին, օրք այլ և այլ օգտակար գործով և նուէրներով յիշատակ արժանի և օրինակ նախանձելի եղած են։

Օրհնութիւն Ցանձնաժողովդ, և ամենեցունգ, որ ազնիւ պարտականութեամբ պատած էք սոյն հանդէսը։

Ապա խօսեցաւ Հայրիկ. Ցանձնաժողովոյ աշխատութենց համար գոհունակութիւն յայտնեց, բայց միանգամայն կարծիք յայտնեց թէ՝ Իզմիրեանցի նուէրէն գէթ փոքրիկ մաս մ՚ալ կ՚արժէր որ Պ. Վրթանէս Փափազեանցի տրուի, անոր տուած աշխատութիւնն ալ փոքր ինչ քաջալերելու համար։

«Կը տեսնէք, ըսաւ Հայրիկ, թէ օրքան դժուար է գրիչ առնել և գրել։ գրիչն ուրիշ աշխատութիւններու չնման, մանաւանդ չնորհք պէտք է։ չատ մը յատկութիւններով օժտեալ լինելուէ մարդ որ կարենայ գրել, և այդ չնորհքն, այդ յատկութիւնները քիչերու, չատ քիչերու տրուած է։ Ա.հաւասիկ մէկ տեղը դրամ կայ, քաջալերութիւն պիտի տուուի, և սակայն կը դիտէք թէ օրքան ջ չեն անոնք որ բան մը ներկայացնելու համարձակութիւնն կ՚առնեն, և կը տեսնէք որ այս տարի Թատրերաց Հայոցմէ ոչ ոք միջանակի բաժին մը ունեցաւ Մենք չը այդ տար ալ, այդքան աշխատութեան գէմ վարձատրութիւն մը, փոքրիկ բան մ՚ալ ինք առնէր։ Ցոգներ է, աշխատեր է, աչքի լոյս թափեր է։ ինչո՞ւ ընդրկուին անտես ընել զինքը։ Պ. Զուզասեանցին կ՚ըսէք թէ ուրիշ պատճառի մը գործերէն օրինակութիւններ ըրած է. բայց միթէ ամեն պատմութիւն գրող իրմէ առաջ գրողներուն գրքերը չո՞ւսումնասիրեր, առնուազն վկայութիւնն իրը նպատակին համար։ Ցոգնեցէք ինչքան կրնաք, չնորհակալ կ՚ըլլանք ամենքս ալ ազգովին գան և ուրախ պիտի լինինք որ հանգուցեալն իւր նպատակին հասաւ, չնորհկալ կտակագրոյն Ցանձնաժողովոյ ալ գոհանալ ընծայէ ան և ակզանց Աստ. Ցանձնաժողովը պնաւ չո գնչ ընել լաւագոյն քան ինչ որ փափագած էր կտակարարն, այլ ընդհակառակն ամենայն իրազեկութեամբ թղամանցնց կտակարարին ոգւոյն, լաւ ըմբռնելց անոր կտակն, և կարող ենք ըսել թէ ամեն մէկ բան իսկ ուզց յարգել, և ան պայմանս իրագործութեան ի ե ար երկու տարի է մեզ անկախները կը բաշխան, կատարելագոյս մ՚ասոր ենք թէ յոյսի հետ չարաբախտ ի մեծ գոհունակութիւն ազգին։

Ա.յս, կ՚ապրի գոհ, անմոռանք Իզմիրեանց, ամենքս այսօր եկած ենք յարգել գինչ, օրհնել

ԱՐԾԱԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍՈՒԹԵԱՆ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՏՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ 1,000,000

„ԱՐԾԱԹ“

Հիմնուած ի 1792 թուին

ՀԻՄՆԱՐԿՈՒ, հինգերորդ տարուան մէջ գտնուելով, ստոյգ կերպով հաստատուած է Ընդհանուր ժողովի մէջ, որ գումարուեցաւ ի Տիրատունս ընկերութեան այս տարուան Յունուարի 12-ին, որ ներկայացուցած էր 16,000,000 Ընդհ. դրամ ապահովութեան գումարներ ի 1799 տարուց ի վեր։

ՀԻՄՆԱՒՆ ընկերութեան կանոնադրութեան համեմատ, որ հրատարակուած է 1880 թուին, ընկերութիւնս կը գործէ հետևեալ ճիւղերով.

1. Հրդեհներէ ապահովութիւն։
2. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին փոթորկաց։
3. Ապահովութիւն ընդդէմ ջրհեղեղաց։
4. Ապահովութիւն ընդդէմ կայծակի։
5. Ապահովութիւն ընդդէմ գողութեան։
6. Ապահովութիւն ընդդէմ ապակեաց կոտրելոյ։
7. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին պայթմանց։
8. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին հրդեհաց։
9. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին ջրհեղեղաց։
10. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին գողութեան։
11. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին ապակեաց կոտրելոյ։
12. Ապահովութիւն ընդդէմ ներքին պայթմանց։

Ընկերութեան գործակատարներ կան ամէն տեղ։

Ընկերութեան գործերը կը վարուին Ս. Պետերբուրգ, Գրեչէսկայա, Ն. 1, Մեծ Մորթեան մէջ։

Ընկերութեան գործակատարներ կան ամէն տեղ։

Ընկերութեան գործերը կը վարուին Ս. Պետերբուրգ, Գրեչէսկայա, Ն. 1, Մեծ Մորթեան մէջ։

ՀԱԿԱՎՈ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԳՐԱՍԵՆԻԿ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

ՀԱՐԱՒԱՆԱՏՈՒՆ